

Ecouri **EDUCAȚIONALE**

Numărul **1**

București 2025

Cuprins

Căinele și broasca	4
Elev: Andreea Marinescu, Clasa: a VIII-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Alina Tudor	
În grădina copilăriei.....	5
Elev: Rareș Dumitru, Clasa: a VII-a Îndrumător: profesor geografie Sorina Drăghici	
Tu ești cuvântul	6
Elev: Ioana Lungu, Clasa: a IX-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Mihaela Stancu	
Suspînul codrului.....	7
Elev: Vlad Popescu, Clasa: a IX-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Daniel Bălan	
Zmeul de hârtie și luna	8
Elev: Maria Dobre, Clasa: a X-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Paul Dinu	
Importanța jocului în lecțiile de limba română pentru elevii de liceu	9
Elev: Teodor Rusu, Clasa: a IX-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Cosmin Neagu	
Importanța temelor în procesul de învățare	10
Elev: Ana-Maria Enache, Clasa: a X-a Îndrumător: profesor chimie Cristina Păcuraru	
Cum învăț mai ușor? Trucuri de la colegii tăi.....	11
Elev: Luca Ilie, Clasa: a VIII-a Îndrumător: profesor limba engleză Gabriela Radu	
Ce-ai face tu dacă ai fi director pentru o zi?	12
Elev: Daria Cojocaru, Clasa: a XI-a Îndrumător: profesor fizică Florina Pavel	
Notele nu ne definesc	14
Elev: Mihnea Ionescu, Clasa: a XII-a Îndrumător: profesor matematică Daniela Țicu	
Telefonul în școală: dușman sau aliat?.....	15
Elev: Bianca Oprea, Clasa: a XI-a Îndrumător: profesor educație socială Monica Gherghina	
Cum e să fii elev în 2025?.....	17
Elev: Robert Tănase, Clasa: a VII-a Îndrumător: profesor consiliere și dezvoltare personală Alexandru Călin	

Carte sau film? O luptă fără învingători 19

Elev: Larisa Sima, Clasa: a VI-a Îndrumător: profesor limba și literatura română Marius Avram

Școala noastră mai verde – idei pentru un viitor curat 20

Elev: Denis Mureșan, Clasa: a V-a Îndrumător: profesor geografie Răzvan Iacob

Știați că...? Lucruri trăsnete, dar adevărate 21

Elev: Iris Nistor, Clasa: a IV-a Îndrumător: profesor istorie Loredana Grigore

Horoscopul elevilor (pamflet) 22

Elev: Ilinca Barbu, Clasa: a XII-a Îndrumător: profesor de chimie Cristina Dumitrașcu

Câinele și broasca

Elev: Andreea Marinescu, Clasa: a VIII-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Alina Tudor

La o baltă, într-o zi,
Un câine mare a venit.
Broasca, mică, dintr-un colț,
L-a văzut și s-a grăbit.

— Vai, ce pași ai! Ce putere!
Tu ai blană lucitoare!
Eu sunt mică și banală,
Nu-s frumoasă, n-am valoare...

Câinele zâmbi blajin:
— Fiecare e ce este.
Eu păzesc o curte largă,
Tu cânți seara, faci poveste!

— Ce poveste? zise broasca.
— Când e liniște și stele,
Tu aduci un fel de pace
Cu-a ta voce printre ele.

Broasca-ncepu să zâmbească:
— Nu m-am gândit niciodată
Că și eu, așa micuță,
Pot să fiu cuiva de plată.

În grădina copilăriei

Elev: Rareș Dumitru, Clasa: a VII-a

Îndrumător: profesor geografie Sorina Drăghici

În grădina mea cu vise,
Printre flori și tei bătrâni,
Zburau fluturi fără grise
Peste zeci de ani păgâni.

Soarele râdea pe cer,
Vântul îmi spunea povești,
Iar sub nukul cel stingher
Îmi făceam castele-n clești.

Fiecare frunză mică
Era hartă de tărâm,
Unde joaca se ridică
Ca un cântec fără fum.

Râdeam simplu, fără teamă,
De noroi sau de ploaie grea,
Lumea era caldă, mamă,
Și cu ea copilăria mea.

Tu ești cuvântul

Elev: Ioana Lungu, Clasa: a IX-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Mihaela Stancu

Tu ești cuvântul care-mi scapă din gând,
Ca o stea ce se stinge în plin răsărit.
Te port în piele, în tăceri și în vânt,
Ești ceva ce n-am spus, dar am simțit.

Te caut în oglinzi care nu mă mai văd,
În frunza ce cade și parcă mă cheamă,
În ploaia tăcută, în cerul de nămol,
Într-un vers ce respiră, dar n-are mamă.

Ai fost un zâmbet? Ai fost o lumină?
Sau doar un semn pus între două secunde?
Când te gândesc, lumea devine mai lină,
Iar timpul se-oprește și nu mai pătrunde.

Iubirea nu-i floare, nici foc, nici cuvânt —
E tu, când nu ești, și eu, când te-aștept.
E haosul blând, e durerea din cânt,
E cerul căzut în piept.

Suspinul codrului

Elev: Vlad Popescu, Clasa: a IX-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Daniel Bălan

Pe-o margine de râu, sub cer de-azur curat,
Se leagănă în vânt un fag îmbătrânit,
Și cântă printre frunze un dor nemângâiat,
Ca glasul unei inimi ce n-a mai fost iubit.

Pe culmea liniștită, pădurea se-nfioară,
Sub razele de lună ce tremură pe lac,
Iar greierii din iarbă, de dor, încep și zboară,
Cu triluri mici și repezi, ca șoapte ce se-mpac.

Se-aude în adâncuri cum susură izvorul,
Și parcă-și spune taina în limpezi șoapte moi,
Iar florile din crâng își pleacă încet dorul
Spre cerul plin de stele, visând la alte ploi.

Ah, câtă frumusețe în lumea fără teamă,
Când codrul stă de veghe, și cerul e senin...
Și simt în piept o pace, ușoară ca o ramă,
Ce-n suflet mi se-așterne ca un parfum divin.

Zmeul de hârtie și luna

Elev: Maria Dobre, Clasa: a X-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Paul Dinu

Zmeul meu cu coadă lungă
Zboară-n cer, dansează-n dungă,
Luna-l vede și-l salută:
— Hei, prietene, ce-i cu zuta?

Zmeul râde: — Sunt pe sus,
Mai sus chiar decât Apus!
Port în coadă-un clopoțel,
Să mă-audă-un îngerel.

Norii fac o roată mare
Și se joacă... de-a zburare,
Soarele le dă o minge,
Ploaia cântă și le-o stinge.

Iar eu, zmeu cu gând de joacă,
Fac tumbe de dimineață-ncoace.
Vântul zice: — Stai că vin!
Și mă ia cu el... puțin.

Dar de jos, pe-un deal cu iarbă,
Stau eu, copilul cu-o joardă,
Și visez că zmeul meu
E-un dragon... sau poate-un zeu!

Importanța jocului în lecțiile de limba română pentru elevii de liceu

Elev: Teodor Rusu, Clasa: a IX-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Cosmin Neagu

Jocul reprezintă o metodă foarte eficientă și plăcută de a învăța limba română, mai ales pentru elevii de liceu, care trec printr-o perioadă de maturizare și de dorință de a descoperi lucruri noi. În condițiile în care materia devine tot mai complexă, jocurile devin o soluție pentru a face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient. Prin joc, elevii nu doar că se distrează, ci și reușesc să asimileze informațiile într-un mod natural și plăcut.

Un avantaj major al jocurilor în lecțiile de limba română este faptul că stimulează memoria și gândirea critică. De exemplu, jocurile de vocabular sau de construcție a propoziției ajută elevii să-și îmbogățească vocabularul și să înțeleagă mai bine sensul cuvintelor și al expresiilor. În plus, jocurile de exprimare orală, precum dezbaterile sau poveștile create pe loc, îi ajută pe elevi să-și îmbunătățească capacitatea de a vorbi fluent și de a-și exprima ideile clar și coerent.

Totodată, jocurile pot contribui la crearea unei atmosfere relaxate în clasă, reducând stresul și anxietatea legate de examene sau de performanța școlară. Elevii învață mai bine atunci când se simt bine, când învățarea devine o activitate interactivă, nu doar o sarcină de făcut. În acest fel, jocul devine un instrument valoros pentru profesori, care pot transforma lecțiile de limba română în experiențe memorabile, motivante și pline de sens pentru elevi.

În concluzie, jocul în lecțiile de limba română nu trebuie subestimat. El contribuie la dezvoltarea abilităților lingvistice, la crearea unei atmosfere plăcute în clasă și la stimularea interesului pentru limba și literatura română. Pentru elevii de liceu, jocul reprezintă o metodă modernă, eficientă și distractivă de a învăța și de a descoperi frumusețea limbii noastre.

Importanța temelor în procesul de învățare

Elev: Ana-Maria Enache, Clasa: a X-a

Îndrumător: profesor chimie Cristina Păcuraru

Temele reprezintă o parte importantă a activității școlare, fiind o metodă prin care elevii pot exersa și învăța mai bine materia predată în clasă. Pentru elevii de clasa a X-a, temele nu sunt doar o sarcină de făcut acasă, ci și o oportunitate de a-și îmbunătăți cunoștințele, de a înțelege mai bine subiectele și de a-și dezvolta responsabilitatea.

Primul motiv pentru care temele sunt importante este faptul că ele ajută elevii să repete și să fixeze informațiile învățate în clasă. De exemplu, dacă profesorul predă un text literar sau o lecție de gramatică, apoi elevii trebuie să facă teme pe acele subiecte, aceștia au ocazia să revizuiască și să înțeleagă mai bine conținutul. Astfel, temele devin o metodă de consolidare a cunoștințelor, care le oferă elevilor șansa de a fi mai bine pregătiți pentru teste și examene.

Un alt motiv pentru care temele sunt importante este că ele învață elevii să fie mai responsabili și organizați. În viața de zi cu zi, trebuie să ne gestionăm timpul și să ne îndeplinim sarcinile, iar temele reprezintă un prim pas în această direcție. Elevii trebuie să-și stabilească un program pentru a termina temele la timp și să-și asume responsabilitatea pentru munca lor. Această atitudine îi ajută să devină mai maturi și mai organizați, abilități utile pe termen lung.

De asemenea, temele pot stimula gândirea critică și creativitatea. În anumite cazuri, elevii trebuie să găsească soluții, să-și exprime opinii sau să analizeze un subiect complex. Acest lucru îi învață să gândească independent și să-și argumenteze punctele de vedere. De exemplu, la limba română, dacă trebuie să scrie un eseu sau o compunere, elevii își pot exprima ideile într-un mod personal și original, dezvoltându-și astfel creativitatea.

Cu toate acestea, uneori temele pot fi considerate o povară dacă sunt prea multe sau dacă nu sunt bine explicate de către profesori. De aceea, este important ca profesorii să acorde timp și explicații clare, iar elevii să înțeleagă scopul temelor. În felul acesta, temele nu vor mai fi o corvoadă, ci o activitate utilă și plăcută, care îi ajută pe elevi să se dezvolte.

În concluzie, temele sunt o parte esențială a învățării, deoarece ajută elevii să-și îmbunătățească cunoștințele, să devină mai responsabili și să gândească critic. Ele nu trebuie privite ca o pedeapsă sau o sarcină inutilă, ci ca o oportunitate de a învăța mai mult și de a deveni mai buni. Pentru elevii de clasa a X-a, temele sunt un pas important spre maturizare și succes în viață, iar dacă sunt făcute cu responsabilitate, pot aduce rezultate foarte bune și satisfacție personală.

Cum învăț mai ușor? Trucuri de la colegii tăi

Elev: Luca Ilie, Clasa: a VIII-a

Îndrumător: profesor limba engleză Gabriela Radu

Uneori, când mă uit la caietul de istorie sau la manualul de biologie, mă gândesc: „Pe bune? Trebuie să țin minte toate astea?” Și totuși, cumva, unii colegi reușesc să învețe mai repede și mai ușor. I-am întrebat ce fac diferit și, surpriză, nu e vorba de magie. Sunt doar mici obiceiuri care chiar funcționează.

Andreea mi-a spus că ea împarte lecția în bucățele, ca pe o pizza. Învăță câte 10-15 minute, apoi face o pauză scurtă. „Dacă învăț prea mult deodată, nu mai rețin nimic. Mă ridic, mă mișc puțin, beau apă și revin. Mă simt mai fresh.” Am încercat și eu și chiar merge. Nu simți că te sufoci cu totul odată.

Mihai, care e genul de coleg care are mereu totul subliniat frumos, mi-a arătat caietul lui de geografie. Folosește markere colorate și desenează hărți mentale. „Dacă doar citesc, uit repede. Dar dacă subliniez și desenez, parcă văd lecția în cap.” Nu trebuie să fii artist, doar să faci legături vizuale între idei.

Apoi e **Ioana**, care are un obicei super interesant: se plimbă prin cameră și explică lecția cu voce tare. „Mă prefac că sunt profesoară și predau la clasă. Dacă pot s-o spun cu cuvintele mele, înseamnă că am înțeles.” Pare amuzant, dar recunosc că mi-am explicat singur lecția de mate înainte de test... și am luat un 9, deci ceva tot a funcționat.

Rareș face fișe și întrebări. Nu copiază tot, ci scrie ideile principale și își pune întrebări gen: „De ce s-a întâmplat asta?” sau „Ce urmează după?” El zice că așa își „testează creierul”. Mi-a dat și mie o fișă făcută de el la istorie și mi s-a părut mult mai clar decât în manual.

Am vorbit și cu **Cristina**, care mi-a zis ceva foarte simplu: „Dacă sunt obosită, nu învăț nimic. Mă odihnesc și apoi revin.” E important să știi când ești cu mintea limpede. Unii învață mai bine dimineața, alții seara. Ideea e să-ți alegi momentul în care ești cel mai atent.

Și da, toți mi-au zis același lucru: **fără telefon când înveți**. Sau măcar pe modul „nu deranja”. „Dacă îl am lângă mine, îl verific la fiecare două minute. Și pierd șirul.” Cuvintele sunt de la **Vlad**, care acum învață cu telefonul în altă cameră.

Așadar, fiecare are stilul lui. Nu există o singură rețetă, dar dacă încerci câteva din ideile astea, s-ar putea să-ți găsești propriul ritm. Și cine știe, poate data viitoare când te întreabă cineva „cum înveți?”, o să ai și tu un mic truc de împărtășit.

Ce-ai face tu dacă ai fi director pentru o zi?

Elev: Daria Cojocaru, Clasa: a XI-a

Îndrumător: profesor fizică Florina Pavel

Cine dintre noi nu și-a imaginat măcar o dată cum ar fi să conducă școala pentru o zi întreagă? Să fie cel care ia deciziile importante și să schimbe lucrurile care ne deranjează cel mai mult? Am pus această întrebare câtorva colegi din diverse clase și răspunsurile au fost mai interesante decât mă așteptam.

Programul școlar – prima țintă

"Prima oră să înceapă la 9:00, nu la 8:00!", spune Maria din clasa a IX-a B. "Sunt studii care arată că adolescenții au nevoie de mai mult somn și că învață mai bine dimineața târziu." Ideea ei pare să aibă susținători – majoritatea colegilor intervievați ar muta începutul cursurilor cu cel puțin o oră mai târziu. Andrei din a XI-a merge și mai departe: "Aș face programul flexibil. Cine vrea să vină de la 8, să vină. Cine preferă de la 9 sau 10, perfect!"

Spațiile școlii – mai mult decât săli de clasă

Alexandra din a X-a A are o viziune clară: "Aș transforma o sală goală în spațiu de recreere cu canapele, jocuri și muzică. Să avem unde să ne relaxăm între ore, nu doar să stăm pe holuri." Ideea unei zone chill-out pare să prindă la mulți elevi. Bogdan din a XII-a adaugă: "Și o sală de gaming cu console ar fi perfectă. De ce să nu ne distrăm constructiv la școală?"

Mâncarea și pauzele

"Să aducem catering de la restaurante locale în loc de mâncarea din cantină", propune Ioana din a XI-a C. "Măcar de două ori pe săptămână să avem pizza, burgeri sau mâncare asiatică." Părerile despre cantină sunt aproape unanime – elevii vor diversitate și gust mai bun. Referitor la pauze, Cătălin din a X-a B sugerează: "Pauzele să fie de 20 de minute, nu 10. Să apucăm să mergem la baie, să bem apă și să mai respirăm."

Tehnologia în școală

"Să permitem telefoanele în timpul pauzelor", spune decisă Andreea din a IX-a A. "Sunt parte din viața noastră și interzicerea lor complet e absurdă." Mulți colegi sunt de acord că o politică mai relaxată privind tehnologia ar fi benefică. Radu din a XI-a propune: "Să avem Wi-Fi decent pentru toți și să folosim mai mult tehnologia la ore – aplicații educaționale, prezentări interactive."

Relația cu profesorii

"Aș organiza întâlniri lunare între reprezentanții elevilor și profesori pentru a discuta problemele deschise", sugerează Laura din a XII-a. Ea crede că comunicarea e cheia unei școli mai bune. Mihai din a X-a adaugă: "Profesorii să fie mai apropiați de noi, să înțeleagă că și noi avem probleme și presiuni."

Concluzia?

Dacă ar fi să fim directori pentru o zi, majoritatea schimbărilor pe care le-am face ar viza o școală mai flexibilă, mai prietenoasă și mai apropiată de nevoile reale ale elevilor. Nu cerem imposibilul – vrem doar să ne simțim mai bine în spațiul unde petrecem cea mai mare parte a zilei. Poate că adulții ar trebui să ne asculte mai des. La urma urmei, școala e făcută pentru noi, elevii.

Notele nu ne definesc

Elev: Mihnea Ionescu, Clasa: a XII-a

Îndrumător: profesor matematică Daniela Țicu

În fiecare dimineață, când intru pe poarta școlii, văd același lucru: chipuri îngrijorate care verifică pentru a zecea oară temele, elevi care repetă formule matematice în șoaptă și priviri pline de anxietate înainte de fiecare test. Suntem prinși într-o cursă nebună după note, uitând că suntem mult mai mult decât cifrele din catalog.

Am crescut într-o lume în care nota de la matematică pare să fie mai importantă decât capacitatea de a înțelege emoțiile unui prieten care plânge. Unde media de la română valorează mai mult decât abilitatea de a povesti bunicii istorii care o fac să râdă. Unde un 10 la chimie e mai prețuit decât talentul de a desena sau de a compune melodii care ating sufletul.

Notele măsoară doar o mică parte din ceea ce suntem – capacitatea de a reproduce informații într-un anumit moment, într-un anumit context. Nu măsoară creativitatea, perseverența sau bunătatea. Nu spun nimic despre visurile noastre, despre pasiunile care ne aprind sufletul sau despre modul în care reușim să transformăm lumea din jurul nostru în ceva mai frumos.

Mi-am dat seama că cele mai valoroase lecții nu le-am învățat pentru note. Le-am învățat din greșeli, din eșecuri, din momentele când am rămas fără răspunsuri și am fost nevoiți să ne reinventăm. Am învățat că respectul se câștigă prin caracter, nu prin medii, și că adevărata inteligență stă în capacitatea de a te adapta și de a învăța continuu.

Știu că notele sunt importante pentru viitorul nostru academic, dar nu trebuie să le permitem să ne umbrească esența. Fiecare dintre noi are ceva unic de oferit lumii, poate fi umorul, poate fi spiritul de echipă, poate fi doar capacitatea de a asculta cu adevărat.

Când ne vom privi în urmă peste ani, nu ne vom aminti notele din liceu. Ne vom aminti prietenii legate, lecțiile învățate și modul în care am reușit să ne descoperim pe noi înșine. Pentru că, la final, ceea ce cu adevărat contează nu e cât de bine scriem la teste, ci cât de bine trăim.

Telefonul în școală: dușman sau aliat?

Elev: Bianca Oprea, Clasa: a XI-a

Îndrumător: profesor educație socială Monica Gherghina

În fiecare zi, în școlile din întreaga țară, se desfășoară o luptă tăcută între tradiție și modernitate. De o parte stau profesorii care încearcă să mențină ordinea și atenția în clasă, de cealaltă parte stau elevii care trăiesc într-o lume digitală și consideră telefonul o extensie naturală a propriei persoane. Între aceste două tabere se află o întrebare fundamentală: telefonul în școală este un obstacol în calea educației sau un instrument care poate îmbunătăți procesul de învățare?

Să fiu sincer, înțeleg de ce profesorii se enervează pe noi. Văd cum unii colegi stau cu ochii lipiți de ecran în loc să asculte lecția, cum răspund la mesaje în timpul explicațiilor sau cum se uită la videoclipuri pe TikTok când ar trebui să rezolve exerciții. În aceste momente, telefonul chiar pare un dușman al învățării, o distragere care ne fură atenția și ne îndepărtează de cunoaștere.

Dar realitatea e mult mai complexă. Telefonul meu nu e doar un obiect pentru distracție, e o fereastră către informații infinite. Când profesorul de istorie menționează un eveniment despre care vreau să știu mai mult, pot să caut detalii imediat. Când nu înțeleg o noțiune la matematică, găsesc explicații video care îmi clarifică conceptul mai bine decât o oră întreagă de teorie. Când lucrez la un proiect, pot colabora în timp real cu colegii mei, să ne trimitem idei și să ne ajutăm reciproc.

Am observat că cele mai reușite ore sunt acelea în care profesorii își înțeleg rolul de ghid, nu de polițist. Doamna de biologie ne cere să căutăm informații despre speciile pe care le studiem și să le prezentăm clasei. Domnul de geografie ne permite să folosim aplicații interactive pentru a explora hărțile. În aceste ore, telefonul devine un instrument puternic de învățare, nu o distragere.

Problema nu e telefonul în sine, ci modul în care îl folosim și cum suntem educați să-l folosim. Exact ca un cuțit poate fi folosit pentru a tăia pâinea sau pentru a răni, telefonul poate fi aliat sau dușman, în funcție de intenție și context. Dacă ne învață să-l folosim responsabil, să facem diferența între momentele când e util și cele când deranjează, atunci devine o unealtă extraordinară.

Cred că soluția nu stă în interzicerea completă, ci în educarea digitală. Să înțelegem că există un timp și un loc pentru fiecare lucru. Că respectul față de profesor și colegi înseamnă să pui telefonul jos când vorbește cineva. Că tehnologia trebuie să ne servească nouă, nu invers.

Școala ar trebui să ne pregătească pentru lumea reală, iar în lumea reală tehnologia face parte din fiecare aspect al vieții noastre profesionale și personale. Să ne învețe să o folosim inteligent înseamnă să ne dea o abilitate esențială pentru viitor.

Telefonul nu e nici dușman, nici salvator. E pur și simplu o unealtă. Iar ca orice unealtă, valoarea ei depinde de îndemânarea celui care o folosește. Poate e timpul să învățăm cu toții – elevi și profesori – să fim mai îndemânatici.

Cum e să fii elev în 2025?

Elev: Robert Tănase, Clasa: a VII-a

Îndrumător: profesor consiliere și dezvoltare personală Alexandru Călin

Să fii elev în 2025 înseamnă să trăiești într-o lume care se schimbă mai repede decât poți să o înțelegi. Înseamnă să ai acces la toată informația din univers cu un simplu click, dar să te simți uneori copleșit de atâtea posibilități. Înseamnă să fii prima generație care nu și-a imaginat niciodată viața fără internet, dar care încă învață în bănci de școală care arată la fel ca acum cincizeci de ani.

Generația noastră s-a născut cu tehnologia în mână. Nu am cunoscut lumea fără smartphone-uri, fără rețele sociale, fără posibilitatea de a vorbi cu oameni de pe alte continente. Pentru noi, realitatea digitală și cea fizică se întrepătrund într-un mod natural. Învățăm din videoclipuri pe YouTube la fel de ușor ca din manuale, ne facem prieteni online și ne exprimăm creativitatea prin aplicații și platforme digitale.

Dar această lume digitală vine cu propriile ei provocări. Presiunea de a fi mereu conectat, de a fi mereu perfect în fotografiile pe care le postăm, de a ține pasul cu tendințele care se schimbă de la o zi la alta poate fi epuizantă. Uneori ne simțim ca într-o competiție nesfârșită în care toți ceilalți par să fie mai fericiți, mai reușiți, mai populari decât noi.

În același timp, suntem și cea mai informată generație din istorie. Știm despre problemele mediului înconjurător, despre inegalitățile sociale, despre conflictele din lume cu un nivel de detaliu pe care generațiile anterioare nu l-au avut niciodată. Această conștientizare ne face să ne simțim responsabili pentru viitorul planetei, dar și neputincioși în fața unor probleme atât de mari.

La școală, trăim o contradicție constantă. Pe de o parte, avem acces la resurse educaționale incredibile și putem învăța aproape orice ne dorim. Pe de altă parte, sistemul educațional pare să nu țină pasul cu ritmul în care se schimbă lumea. Studiez despre revoluții industriale din trecut, dar îmi doresc să înțeleg mai bine cum funcționează inteligența artificială sau cum să îmi protejez datele personale online.

Relațiile noastre cu părinții și bunicii sunt complicate de această diferență generatională. Ei au crescut într-o lume în care informația era rară și prețioasă, noi trăim într-una în care informația e abundentă, dar adevărul e greu de găsit. Ei valorizează stabilitatea și siguranța, noi căutăm autenticitatea și libertatea de a ne exprima.

Totuși, să fii elev în 2025 înseamnă și să ai oportunități pe care nicio generație nu le-a avut înainte. Putem să ne urmărim pasiunile într-un mod care nu era posibil acum doar câțiva ani.

Putem să învățăm limbi străine vorbind cu native speakers, să ne dezvoltăm talentele artistice cu ajutorul unor aplicații incredibile sau să construim proiecte care pot schimba lumea.

Poate că cea mai mare provocare a generației noastre este să învățăm să găsim echilibrul. Să folosim tehnologia fără să devenim sclavii ei. Să fim conectați fără să uităm să trăim în momentul prezent. Să fim informați fără să devenim paralizați de greutatea lumii.

Să fii elev în 2025 înseamnă să fii parte dintr-o generație care va scrie viitorul. E o responsabilitate mare, dar și o șansă extraordinară.

Carte sau film? O luptă fără învingători

Elev: Larisa Sima, Clasa: a VI-a

Îndrumător: profesor limba și literatura română Marius Avram

De câte ori nu am auzit întrebarea aceasta: "E mai bună cartea sau filmul?" Parcă întreaga lume s-a împărțit în două tabere care se ceartă fără să ajungă vreodată la o concluzie. Dar poate că nu e nevoie să alegem partea câștigătoare, pentru că ambele au ceva special de oferit.

Când citesc o carte, intru într-o lume care aparține doar mie. Fiecare personaj arată exact cum îmi imaginez eu, fiecare peisaj se desenează în mintea mea cu culorile pe care le aleg. Cartea îmi dă timp să mă gândesc, să mă întorc la o pagină care mi-a plăcut sau să stau cât vreau la un paragraf frumos. E ca și cum autorul îmi șoptește povestea direct în ureche, iar eu construiesc totul în imaginația mea.

Filmul, în schimb, îmi oferă ceva pe care cartea nu poate să mi-l dea niciodată: imaginile și sunetele reale. Văd cum se mișcă personajele, aud vocea lor, simt atmosfera prin muzică și culori. Totul e acolo, în fața ochilor mei, și mă las purtat de poveste fără să fac efort. E o experiență diferită, mai intensă în unele momente, mai ușor de trăit.

Adevărul e că fiecare îmi dă ceva diferit. Cartea îmi dezvoltă imaginația și mă învață să fiu răbdător cu poveștile care se construiesc încet. Îmi îmbogățește vocabularul și mă face să înțeleg mai bine gândurile și sentimentele personajelor. Filmul îmi oferă o experiență vizuală uimitoare și mă conectează rapid cu emoțiile din poveste.

Când spun că am citit o carte și am văzut și filmul, nu compar care e mai bun, ci mă bucur că am trăit aceeași poveste în două moduri diferite. E ca și cum aș fi vizitat același loc și primăvara, și iarna - fiecare anotimp îmi arată ceva nou și frumos.

În loc să ne certăm care e mai bun, poate ar trebui să ne bucurăm că avem ambele opțiuni. Că într-o zi putem să ne întindem pe pat cu o carte și să ne lăsăm imaginația să zboare, iar în alta putem să ne uităm la un film și să ne lăsăm purtați de magia cinematografiei.

La urma urmei, și cartea, și filmul fac același lucru minunat: ne povestesc despre oameni, despre sentimente, despre aventuri și ne ajută să înțelegem mai bine lumea din jurul nostru. Nu e nevoie să alegem. Putem să le iubim pe amândouă.

Școala noastră mai verde – idei pentru un viitor curat

Elev: Denis Mureșan, Clasa: a V-a

Îndrumător: profesor geografie Răzvan Iacob

Când mă gândesc la școala unde vin în fiecare zi, îmi imaginez cum ar putea arăta dacă ar fi mai prietenoasă cu natura. Nu e nevoie de lucruri complicate sau scumpe sunt multe lucruri simple pe care le putem face pentru a avea o școală mai verde și mai frumoasă.

Prima idee care îmi vine în minte sunt plantele. Fiecare clasă ar putea avea câteva ghivece cu flori sau plante verzi pe pervazuri. Nu doar că ar face spațiul mai colorat și mai plăcut, dar plantele ne-ar ajuta să respirăm aer mai curat. În plus, ar fi minunat să ne ocupăm de ele pe rând și să învățăm cum să avem grijă de ceva viu.

Curtea școlii ar putea deveni un loc magic dacă am planta mai mulți copaci și am face o grădină mică cu legume și ierburi. Astfel am putea să învățăm la orele de științe cum cresc plantele și de unde vine mâncarea noastră. Și poate că verdețurile crescute de noi ar putea ajunge chiar în cantina școlii.

O altă idee importantă este să învățăm să nu risipim. Am putea avea coșuri de gunoi pentru reciclare în fiecare clasă și să separăm hârtia, plasticul și resturile de mâncare. Dacă fiecare dintre noi ar avea grijă să nu arunce pe jos și să folosească numai cât are nevoie din materiale, școala noastră ar fi mult mai curată.

Pentru că iarna se consumă multă energie pentru încălzire, am putea învăța să nu ținem ferestrele deschise când sunt caloriferele pornite și să stingem luminile când ieșim din clasă. Sunt gesturi mici, dar dacă toți le facem, ajutăm mult planeta noastră.

Cea mai frumoasă parte ar fi că toate aceste lucruri ne-ar aduce mai aproape unii de alții. Am lucra în echipă, ne-am ajuta și am învăța că fiecare dintre noi poate face ceva bun pentru lumea în care trăim.

O școală mai verde nu înseamnă doar plante și reciclare. Înseamnă să învățăm că suntem parte din natură și că avem responsabilitatea să o protejăm. Dacă începem de mici să avem grijă de mediul înconjurător, când vom fi mari vom ști cum să păstrăm planeta frumoasă pentru copiii noștri.

Școala poate fi locul unde învățăm nu doar din cărți, ci și cum să fim cetățeni responsabili ai Pământului.

Știați că...? Lucruri trăsnete, dar adevărate

Elev: Iris Nistor, Clasa: a IV-a

Îndrumător: profesor istorie Loredana Grigore

Istoria nu e deloc plictisitoare, așa cum cred mulți. E plină de lucruri atât de ciudate și amuzante, că parcă cineva și-a imaginat povești pentru a ne face să râdem. Dar toate sunt adevărate și ne arată că oamenii din trecut erau la fel de interesanți ca noi astăzi.

Știați că în Egiptul Antic oamenii își făceau machiaj nu doar ca să arate frumos, ci și ca să îi apere de insecte? Bărbații și femeile se vopseau în jurul ochilor cu o pudră neagră care îi ferea de muștele enervante. Era ca o cremă anti-insecte, dar mult mai elegantă decât cea pe care o folosim noi vara.

În Evul Mediu, oamenii credeau că să faci baie e rău pentru sănătate. Regii și reginele se spălau foarte rar și în schimb se parfumau foarte mult ca să nu miroase urât. Parfumurile erau atât de puternice că te puteai îneca de miros când intrai într-o cameră cu nobili.

Vikingii, despre care credem că erau foarte îngrozitori, de fapt își petreceau mult timp îngrijindu-se de păr și de barbă. Aveau piepteni speciali, foarfece mici și chiar și oglinzi. Înainte să plece în bătălie, se împodobeau ca pentru o petrecere importantă.

În Roma Antică, oamenii bogați aveau gustatori speciali care încercau mâncarea înainte ca ei să o mănânce. Nu pentru că era urâtă, ci ca să se asigure că nu e otrăvită. Era o meserie foarte periculoasă, dar și foarte bine plătită.

Aztecii din America foloseau boabele de cacao ca pe niște bani. Cu două boabe puteai cumpăra o roșie, iar cu o sută puteai cumpăra un curcan întreg. Astăzi ciocolata ne costă bani, dar atunci banii erau făcuți din ciocolată.

În Japonia medievală, samurarii nu se băteau doar cu săbii, ci și cu evantaie speciale care aveau margini foarte ascuțite. Păreau obiecte delicate pentru răcoreală, dar erau arme de temut în mâinile unui luptător iscusit.

Toate aceste lucruri ne arată că oamenii din trecut aveau aceleași nevoi ca noi: voiau să arate bine, să fie în siguranță și să trăiască confortabil. Doar că metodele lor erau foarte diferite de ale noastre și uneori chiar amuzante pentru noi, cei de astăzi.

Horoscopul elevilor (pamflet)

Elev: Ilinca Barbu, Clasa: a XII-a

Îndrumător: profesor de chimie Cristina Dumitrașcu

BERBEC (21 martie - 19 aprilie)

Matematică: Luna aceasta vei avea revelația că X nu e doar o literă misterioasă, ci chiar poate fi găsit! Atenție la zilele de 15-20 ale lunii – risc mare să răspunzi corect la tablă din prima.

Română: Poeziile îți vor intra în cap fără să vrei. Posibil să începi să vorbești în versuri și să faci rime involuntar. Profesorul va fi impresionat, părinții îngrijorați.

TAUR (20 aprilie - 20 mai)

Istorie: Vei descoperi că datele nu sunt doar cifre, ci povești captivante. Risc să devii fan al unui rege din secolul al XV-lea și să îi faci cont de TikTok mental.

Educație fizică: Corpul tău va decide să coopereze cu mintea ta. Miracol cosmic în săptămâna 3 vei reuși să faci genuflexiuni fără să gemi.

GEMENI (21 mai - 20 iunie)

Chimie: Tabelul periodic îți va deveni ca un alfabet secret. Vei visa în formule chimice și te vei trezi strigând " $H_2O!$ " în somn.

Geografie: Hărțile vor începe să aibă sens. Într-o zi vei arăta pe hartă unde e Mongolia fără să te uiți în colțul din dreapta jos.

RAC (21 iunie - 22 iulie)

Biologie: Luna plantelor și animalelor pentru tine! Vei începe să înțelegi de ce mâncarea ajunge în stomac și nu în creier (deși uneori pare invers).

Arte: Creativitatea îți va exploda ca un vulcan. Atenție să nu faci prea multe desene în marginea caietului de mate.

LEU (23 iulie - 22 august)

Fizică: Gravitația va înceta să fie dușmanul tău. Vei înțelege de ce merele cad în jos și nu în sus, chiar dacă ți-ar fi mai comod să zboare.

Muzică: Vocea ta va găsi acordul perfect cu notele din partitură. Posibil să devii vedeta corului școlii sau să sperii pisica din curte.

FECIOARĂ (23 august - 22 septembrie)

Matematică: Luna ta norocoasă! Ecuațiile se vor rezolva aproape singure. Riscul să devii "cel care știe" din clasă e foarte mare.

Franceză/Engleză: Accentul tău va deveni atât de autentic că profesorul va crede că ai petrecut vara în Paris sau Londra, nu la bunici în sat.

BALANȚĂ (23 septembrie - 22 octombrie)

Educație civică: Vei descoperi că drepturile și obligațiile nu sunt doar cuvinte goale. Risc să devii avocatul clasei în conflictele cu profesorii.

Informatică: Computerul va începe să te înțeleagă. Codurile vor curge prin degetele tale ca apa prin râu.

SCORPION (23 octombrie - 21 noiembrie)

Chimie: Laboratorul va deveni teritoriul tău. Atenție să nu faci experimente prea spectaculoase sistemul de stingere este sensibil.

Istorie: Vei descoperi comploturile și intrigile din trecut. Risc să vezi conspirații și în pauza de masă.

SĂGETĂTOR (22 noiembrie - 21 decembrie)

Sport: Luna ta athletică! Mingea va merge unde vrei tu, nu unde o arunci din întâmplare. Posibil să fii ales căpitanul echipei.

Geografie: Călătoriile mentale pe continente îți vor deschide apetitul pentru aventură. Atenție să nu pleci în excursie în timpul orei.

CAPRICORN (22 decembrie - 19 ianuarie)

Matematică: Răbdarea ta legendară va fi răsplătită. Problemele complicate se vor dezvălui pas cu pas, ca un puzzle cosmic.

Limba română: Compunerile tale vor deveni opere de artă. Risc să fii publicat în revista școlii și să devii celebru în tot liceul.

VĂRSĂTOR (20 ianuarie - 18 februarie)

Fizică: Experimentele vor ieși exact cum trebuie. Universul va conspira să îți demonstreze legile naturii în mod spectaculos.

Arte plastice: Inspirația va veni ca o avalanșă. Atenție să ai destule creioane colorate – vei avea nevoie de toate nuanțele curcubeului.

PEȘTI (19 februarie - 20 martie)

Biologie: Luna apelor pentru tine! Vei înțelege perfect ciclul apei și ecosistemele acvatice. Posibil să îți dorești un acvariu în clasă.

Muzică: Sunetele se vor armoniza în jurul tău. Risc să compui involuntar melodii și să îți cânti lecțiile în loc să le înveți pe de rost.

P.S. Acest horoscop nu garantează note mari, dar garantează zâmbete mari! Pentru rezultate optime, combinați cu învățat adevărat și teme făcute la timp. Stelele ajută, dar nu fac temele în locul vostru!